

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **J. R.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6.6.2011, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 6.6.2011 č.j. X **se zrušuje** pro vady řízení a vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce žalobou ze dne 9.8.2011 se domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované. Uvedl, že je nemocný, má bolavé klouby na ruku i nohou a nikde jej nevezmou do práce.

V průběhu ústního jednání dne 24.2.2012 uvedl, že se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a jeho vrácení žalované k dalšímu řízení, když pro svůj zdravotní stav není schopen výkonu soustavného zaměstnání.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 6.10.2011 uvedla, že je při svém rozhodování vázána odborným lékařským posudkem, který považuje za kompletní a odpovídající zjištěnému zdravotnímu stavu žalobce. K důkazu navrhovala posudek PK MPSV ČR.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 6.6.2011 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 22.3.2012, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že :

1) Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) rozhodnutím ze dne 6.6.2011 č.j. X zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3.3.2011 číslo X potvrdila mimo jiné s odůvodněním, že v rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 26.5.2011 zjištěno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb., a že účastník řízení není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění. Nejde již o invaliditu prvního stupně dle ustanovení § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona. Míra poklesu pracovní schopnosti účastníka řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla posudkem o invaliditě určena ve výši pouze 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení je revmatoidní artritida II-III/b. Onemocnění je dlouhodobě stabilizované s malými projevy zánětlivé aktivity, bez význačného funkčního dopadu. Dle kapitoly XIII, odd. A, položka 2, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. činí míra poklesu pracovní schopnosti 20% (z rozmezí 20-35%). Dolní hranice rozmezí byla zvolena vzhledem k dlouhodobé stabilizaci.

Žalovaná uvedla, že se v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí zabývala námitkami účastníka řízení v plném rozsahu. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu činil pokles pracovní schopnosti účastníka řízení 20 % a nejsou tak splněny podmínky pro trvání invalidity podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, shledala ČSSZ námitky jako nedůvodné.

2) Lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ), oddělení lékařské posudkové služby Bruntál dne 19.2.19987 dle záznamu o jednání

v posudkovém hodnocení uvedla, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není posuzovaný schopen práce v nepříznivých klimatických podmínkách, práce trvale vstoje, s přetěžováním dolních končetin a páteře, nadměrně fyzicky namáhavé. Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti určila dle kap. XV, odd. A, pol.1, písm. b) příl.č.2 vyhl.č. 284/1995 Sb. 40 % (z rozmezí 25-50%). Vydala výrok, že posuzovaný není plně invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. s datem vzniku invalidity dnem 19.1.1998.

3) Žalobci byl přiznán částečný invalidní důchod od 14.3.1998.

4) Lékařka OSSZ Bruntál dne 22.2.2011 dle záznamu o jednání-posouzení zdravotního stavu ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedla, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 1545/1995 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. A, položka 2, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%. Míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 4 citované vyhlášky nemění.

5) Rozhodnutím ze dne 3.3.2011 žalovaná podle ustanovení § 56 odst.1 písm.a) a ustanovení § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. od 18.4.2011 odřála žalobci invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Bruntál ze dne 22.2.2011 již účastník řízení není podle ustanovení § 39 odst.1 zdp invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20%.

6) Proti rozhodnutí žalované ze dne 3.3.2011 podal žalobce písemné námitky k ČSSZ.

7) ČSSZ-Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení dne 26.5.2011 v posudku o invaliditě, výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. Den zániku invalidity byl stanoven na 22.2.2011. Rozhodující příčinou, která má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti, je revmatoidní artritida II-III/b, onemocnění dlouhodobě stabilizované s malými projevy zánětlivé aktivity, bez význačného funkčního dopadu.

Míra poklesu pracovní schopnosti byla určena dle kap. XIII, odd.A , pol.2, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. 20%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 4 citované vyhlášky nemění. Zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle položky 2c,d) kap. XIII, odd. A, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o středně těžkou nebo těžkou formu artritidy se střední až výraznější poruchou funkce rukou, s výraznými kloubními deformacemi, s výraznou zánětlivou aktivitou při léčbě. Lékař LPS ČSSZ dospěl k výsledku, že posudkový závěr lékaře referátu LPS Bruntál ze dne 22.2.2011 lze potvrdit.

8) Zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou schopnost soustavné výdělečné činnosti posoudila dne 22.3.2012 posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Na základě prostudování zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. K. B. a odborných lékařských nálezů. Uvedla, že se u žalobce jedná o revmatickou artritidu III./b, onemocnění dlouhodobě v mírné aktivitě, stabilizované, nyní léčen kortikoidy, sekundární změny artrotické. U posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní neschopnosti k datu 6.6.2011 je revmatoidní artritida III./b, s degenerativními změnami drobných kloubů ruky, zápěstí i loketních kloubů, nepravidelně léčená, dlouhodobě stabilizovaná s mírnou aktivitou. Toto zdravotní postižení je uvedené v kapitole XIII., oddílu A položce 2 písmeno b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 20-35% posudková komise stanovila horní hodnotu 35% s odůvodněním, že tak činí s ohledem na aktivitu onemocnění, při které je nutné užívat kortikoidy a vzhledem k deformitám horních končetin, pro které není schopen úplných rozsahů pohybů, zejména extenze prstů a loktů. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

Posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 22.3.2012.

Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce, přesvědčivě odůvodnila příčinu odlišného hodnocení oproti lékaři OSSZ a LPS (aktivita onemocnění, při které je nutné užívat kortikoidy, deformity horních končetin, pro které není schopen úplných rozsahů pohybů, zejména extenze prstů a loktů).

IV.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst.4 citovaného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Jestliže v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu u krajského soudu posudkem posudkové komise MPSV ČR byla prokázána invalidita žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí, je tato skutečnost důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení (§ 78 odst.1 s.ř.s.), neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci. Krajský soud proto věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst.4 s.ř.s.). Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu, tedy tím, že žalobce je invalidní bez přerušení. Jedná se o invaliditu prvního stupně (§ 78 odst.5 s.ř.s.).

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce, který měl ve věci úspěch, se náhrady nákladů řízení vzdal a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 24. dubna 2012

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně